

ת"פ 37872/08/17 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים ע"י נגד אליהו פנחסי, מ.ד. דלקים והשקעות בע"מ ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה

ת"פ 37872-08-17 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז
ותיקים מיוחדים נ' פנחסי ואח'

בעניין: רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור
מרכז ותיקים מיוחדים ע"י ב"כ עוה"ד הדר
וקדור

המאשימה

נגד

1. אליהו פנחסי
2. מ.ד. דלקים והשקעות בע"מ ע"י ב"כ
עו"ד ישראל וסולומון

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום

הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן, בכך שבשנות המס 2013-2014:

ניכו מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס ערך מוסף ובנסיבות מחמירות - 29 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם סעיפים 117(ב)(2) וסעיף 117 (ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").

הכינו, ניהלו או הרשו לאחר, להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מע"מ - שתי עבירות לפי סעיף 117 (ב)(6) לחוק מע"מ.

הכינו או קיימו או הרשו לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במזיד ובכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס - שתי עבירות לפי סעיף 220 (4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**").

השתמשו בכל מרמה, עורמה, או תחבולה או הרשו להשתמש בחשבוניות במזיד ובכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס - שתי עבירות לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם 1 היה מנהלה הפעיל של הנאשמת 2. במסגרת זו קנו הנאשמים ו/או קיבלו 29 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס בסך של 7,158,869 ₪ (כולל מע"מ). על בסיס חשבוניות אלה ניכו הנאשמים מס תשומות, שלא כדין, בסך של 1,391,650 ₪.

כמו כן כללו הנאשמים בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת 2 חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של 7,731,395 ₪ (ללא מע"מ) ורשמו אותן כהוצאה, ובכך הקטינו שלא כדין את חבות הנאשמת 2 במס הכנסה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי העבירות אותן ביצעו הנאשמים הינן עבירות חמורות, בסכומים משמעותיים מתוך בצע כסף ולאורך זמן. הנאשם היה מנהלה של החברה בפועל וביצע את העבירות בעצמו, באופן שיטתי וללא שותפים, וכי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשמים הפנה בראש ובראשונה לכך שהנאשם תיקן את המחדל **במלואו**. מאז שהוגש כתב האישום הנאשם הגיע להסדר עם רשויות המס נ/1 על פיו הוא פורע את מלוא המס שהושמט בתשלומים חודשיים של 45,000 ₪. עד למועד הטיעונים לעונש שילם הנאשם בגין חוב המע"מ סך של 1,035,000 ₪, ולא נשמעה טענה על הפרת ההסדר.

בנוסף הגיע הנאשם להסדר עם שלטונות מס ההכנסה באשר לפירעון חובו למס הכנסה. בהתאם להסדר חוב זה נפרע כבר, ובמועד הטיעונים לעונש לא נשמעה טענה כי הנאשם לא הפר את ההסדר.

כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לחלוף הזמן, להיעדר עבר פלילי, לגילו של הנאשם ולמצב בריאותו הקלוקל.

נאשם 1 ניצל את ההזדמנות לומר את דברו ומסר כי הוא מצר על מעשיו ומבין כי שגה.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012 (להלן: "**תיקון 113 לחוק העונשין**"), על בית המשפט לערוך בחינה רב שלבית לצורך גזירת העונש.

השאלה הראשונה הניצבת בפני בית המשפט נוכח תיקון 113 לחוק העונשין, היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימים מספר אישומים. כלומר, האם יש לראות בהם כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, שנחקק במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקינן במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בפסיקה נקבע כי כל עבירת מס מהווה אירוע העומד בפני עצמו המתבצע בזמן נתון, וכי אין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בכל עבירה ועבירה בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך למקשה אחת (רע"פ 5953/08 **עתמאלה נ' מדינת ישראל** (22.10.08)).

עם זאת, על פי מבחן הקשר ההדוק כפי שנקבע ברע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (24.10.14), מדובר

ברצף של עבירות באותו נושא ובאותה שיטה, ומשכך, ולשם גזירת הדין, יש לראות בכלל העבירות כ"אירוע אחד" בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים, וכך גם עלה מההסדר הדיוני וממתווה טיעוני הצדדים לעונש.

לשם קביעת עונשם של הנאשמים על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמים של הנאשמים, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליהם.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

עבירות המס פוגעות בערך השוויון בנטל תשלום המס, באפשרות להטיל מס אמת ומסבה נזקים כלכליים כבדים לקופת המדינה. עבירות אלו הינן קלות לביצוע וקשות לחשיפה ומחייבות חקירה מאומצת לשם הבאת העבריינים לדין.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים גדלה ככל שקרן המס הנגרעת מקופת המדינה גבוהה יותר וככל שמספר העבירות גבוה יותר.

במקרה דנן, ב - 29 חשבוניות מס פיקטיביות, שהסתכמו בסכום של למעלה משבעה מיליון שקלים, היקף מס ערך מוסף הגלום בהן עולה על מיליון שקלים, והיקף מס ההכנסה שנמנע מהמדינה כתוצאה מהשימוש בהן הינו גם הוא משמעותי.

בע"פ 2363/12 **עזבון המנוח יהושע שלוש נ' מדינת ישראל** (5.3.2013), קבע בית המשפט העליון כי חשבוניות המס הפיקטיביות מהוות "מכת מדינה", בשל הקלות שבהוצאתן והיקף התופעה:

"אין צורך להכביר מילים אודות חומרת המעשים שנועדו להונות את רשויות המכס ומע"מ, והנזק הרב שעבירות כגון דא טומנות בחובן לכלכלת המדינה, ולמגוון ההיבטים החברתיים הנוגעים בנטל תשלום המיסים. עבירות אלו הן בבחינת שליחת-יד לקופה הציבורית ופגיעה במשק המדינה, יש בהן כדי לשבש את מנגנון גביית המיסים ולערער כפועל יוצא מכך את אמון הציבור בערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים... מכאן, כי בעבירות כלכליות ובעבירות מס... גובר משקלו של האינטרס הציבורי בהחמרה בענישה... הדברים נכונים במיוחד כאשר נעשה שימוש בחשבוניות פיקטיביות, שהשימוש בהן הפך זה מכבר למכת מדינה".

במסגרת שיקולי הענישה בעבירות המס, יש להעניק את הבכורה לשיקול ההלימה, תוך שמירה על יחס הולם בין היקף סכום השמטת המס שבוצע על ידי הנאשמים, לבין העונש שיוטל עליהם.

בנוסף לשיקול ההלימה, יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים, זאת לנוכח העובדה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לתפיסה, ויש צורך להשית בגינן ענישה הולמת.

מאידך גיסא אין לשכוח את נסיבותיהם הייחודיות של הנאשמים. כעולה מנ/1, עד למועד זה הנאשמים פרעו את מרבית החוב למע"מ, ופרעו במלואו את חוב מס ההכנסה, לרבות זה שנוצר כתוצאה מהחשבוניות מושא כתב אישום זה. פירעון חובות המס, שאינם בסכומים נמוכים, משליך הן על מתחם הענישה בנסיבות המקרה, והן על העונש הראוי לנאשמים

במסגרת המתחם.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת הרלוונטית מעלה כדלקמן:

עפ"ג (ב"ש) 29982-07-10 **פרח נ' מ"י** (29.12.2010) - 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות שהוטלו על הנאשם, לאחר שבשלב הערעור תיקן את מלוא המחדל ושילם את חובות מס ההכנסה והמע"מ בסך של 2 מיליון ₪, וזאת על אף שניהל את משפטו בבית משפט השלום עד תומו;

עפ"ג (מרכז) 57577-02-19 **ילדירים נ' מ"י** (23.12.2019) - 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות שהוטלו על הנאשם, לאחר שתיקן את המחדל במלואו, ושילם את מלוא מס התשומות בסך של כ - 490,000 ₪, וזאת על אף שניהל את משפטו בבית משפט השלום עד תומו (גזר הדין אושר על ידי בית המשפט העליון - רע"פ 813/20 מ"י נ' **ילדירים** (4.1.2021);

הנה כי כן, אין ספק כי פירעון החובות הנובעים למדינה מחשבוניות פיקטיביות, הינו נסיבה שיש בה כדי להשפיע על מתחם הענישה.

נוכח כל האמור, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעו הנאשמים, בנסיבותיהן נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי וקנס.

במסגרת קביעת העונש ההולם לנאשמים יש לקחת בחשבון את העובדות הבאות:

א. כאמור לעיל, הנאשמים תיקנו את מחדליהם כמעט באופן מושלם, כבר בדיון בערכאה הראשונה, ובסכומים משמעותיים;

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בשלב מאוד מוקדם, וחסך זמן שיפוטי ואת זמנם של העדים;

ג. הנאשם בן 57, ללא כל עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא, וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק;

ד. העבירות מושא כתב האישום בוצעו בשנים 2013 - 2014, בעוד שכתב האישום הוגש בשנת 2017;

ה. לנאשם בעיות בריאות כעולה מנ/6, וכן ראה הממצאים הרפואיים המשמעותיים ביחס לבנו, כעולה מנ/4.

בנסיבות אלה, סבורני כי מכלול שיקולי הענישה אינו מצדיק את מאסרו של הנאשם מאחורי סורג וברח, שיהיה מאסר ראשון בחייו, וסבורני כי האיזון הראוי בין כלל השיקולים הינו הסתפקות במאסר שירות, שירות, אם כי ברף הגבוה, בצירוף מאסר על תנאי וקנס הולם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

1. מאסר לתקופה של 9 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוו"ד הממונה על עבודות שירות, במרכז קשת חולון, רח' האורגים 4 חולון.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 21.9.21 בשעה 8.00 כשברשותו תעודת זהות, במפקדת מחוז המרכז של השב"ס, יחידת עבודות שירות, רמלה.
עמוד 4

2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שמשך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה.

3. קנס בסך של 50,000 ₪, או 6 חודשי מאסר תמורתו. הנאשם רשאי לשלם את הקנס ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שתחילתם ביום 1.6.21 ומדי כל 1 לחודש. לא יעמוד הנאשם בתשלום כלשהו במלואו ובמועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מלא ומידי.

הנאשמת 2:

קנס בסך של 50,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.8.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד, תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"א, 26 מאי 2021, בנוכחות האשם, בא כוחו, וב"כ המדינה הצדדים.